

บทที่ ๔

ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน

ในบทนี้จะได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติและความเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนของครู ตลอดจนปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชานี้ สำหรับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาหลักภาษาไทย ได้มีแสดงไว้ในตารางที่ ๑ ตารางที่ ๑ ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาหลักภาษาไทย จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่

ทัศนคติ	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	N - ๑๓๕		N - ๑๓๓		N - ๔๖		N - ๔๑๔	
	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
ชอบ	๑๒๖	๙๓.๓๕	๘๕	๖๓.๙๑	๒๕	๕๔.๑๗	๒๓๖	๕๗.๕๕
ไม่ชอบ	๙	๖.๖๕	๔๘	๓๖.๐๙	๒๑	๔๕.๘๓	๗๘	๑๘.๙๕

จากตารางที่ ๑ จะเห็นว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลจำนวน ๑๓๕ คน ร้อยละ ๙๓.๓๕ ชอบวิชาหลักภาษาไทย ร้อยละ ๖.๖๕ ไม่ชอบ นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ จำนวน ๑๓๓ คน ร้อยละ ๖๓.๙๑ ไม่ชอบวิชาหลักภาษาไทย ร้อยละ ๓๖.๐๙ ชอบ นักเรียนโรงเรียนสาธิต จำนวน ๔๖ คน ร้อยละ ๕๔.๑๗ ชอบวิชาหลักภาษาไทย ร้อยละ ๔๕.๘๓ ไม่ชอบ รวมนักเรียน ๔๑๔ คน ชอบวิชาหลักภาษาไทย ร้อยละ ๕๗.๕๕ ชอบวิชาหลักภาษาไทย ร้อยละ ๑๘.๙๕ ไม่ชอบ

เพื่อจะทดสอบว่าคำตอบของนักเรียนเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาหลักภาษาไทย ในตารางที่ ๑ นั้น จะขึ้นอยู่กับประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่หรือไม่ จึงทดสอบ ไค-สแควร์ ในตารางที่ ๒ ตารางที่ ๒ ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาหลักภาษาไทย

ทัศนคติ	โรงเรียน			รวม
	โรงเรียนรัฐบาล	โรงเรียนราษฎร์	โรงเรียนสาธิต	
ชอบ	f _o ๑๒๖.๐	๘๘.๐	๖๘	๒๓๒
	f _e ๑๑๐.๕๘	๑๐๘.๓๘	๕๓.๓๒	
ไม่ชอบ	f _o ๕๓	๕๓	๒๒	๑๒๘
	f _e ๖๘.๕๒	๖๗.๓๓	๓๒.๖๘	
รวม	๑๗๙	๑๙๙	๙๐	๔๖๘

จากตารางที่ ๒ จะทดสอบว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาหลักภาษาไทย จะดีหรือไม่ ไม่ขึ้นกับประเภทของโรงเรียน

$\chi^2_{[2]}$ ที่คำนวณได้เป็น ๒๖.๓๕ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ร้อยละ ๕ $\chi^2_{[2]}$ จากตารางมาตรฐานเป็น ๕.๙๙ ซึ่งน้อยกว่า ๒๖.๓๕ อันเป็นค่า $\chi^2_{[2]}$ ที่คำนวณได้ ดังนั้นจึงไม่ยอมรับสมมุติฐานที่ว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาหลักภาษาไทย จะดีหรือไม่ ไม่ขึ้นกับประเภทของโรงเรียน

เหตุผลที่นักเรียนชอบเรียนวิชาหลักภาษาไทย ดังได้แสดงไว้ในตารางที่ ๒ มี
กล่าวไว้โดยละเอียดในตารางที่ ๓
ตารางที่ ๓ เหตุผลที่นักเรียนชอบวิชาหลักภาษาไทย จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่
นักเรียนเรียนอยู่

เหตุผล	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีประโยชน์ต่อวิชาอื่น	๓๖	๘๒.๘๖	๔๓	๒๖.๕๕	๔๓	๕๐.๐๐	๑๒๒	๓๓.๕๖
ได้ความรู้แปลกๆใหม่ๆ	๕๒	๒๙.๐๕	๓๙	๒๒.๐๓	๓๓	๓๘.๓๓	๑๒๔	๓๓.๐๕
เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	๔๕	๒๕.๑๘	๑๓	๗.๓๘	๑๔	๑๖.๓๘	๗๒	๑๖.๒๙
ได้แสดงความคิดเห็น โดยเสรี	๓๑	๑๓.๓๒	๑๐	๕.๖๕	๑๒	๑๓.๘๕	๕๓	๑๑.๙๙
มีพื้นความรู้วิชานี้ดี	๑๓	๕.๕๐	๑๐	๕.๖๕	๕	๑๐.๘๖	๓๖	๘.๑๕
สอบได้คะแนนดี	๖	๓.๓๕	๑๓	๗.๓๘	๕	๑๐.๘๖	๒๔	๖.๓๓
ครูให้ความรู้ประกอบ กว้างขวางช่วยให้เขา ใจเนื้อหาวิชาดีขึ้น	๕๔	๓๐.๑๓	๓๓	๒๐.๙๐	๔๓	๕๐.๖๕	๑๓๐	๓๓.๖๒

จากตารางที่ ๓ จะเห็นว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาลส่วนมากคือร้อยละ ๘๒.๘๖
ชอบวิชาหลักภาษาไทย เพราะเห็นว่ามีประโยชน์ต่อวิชาอื่น จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๓.๓๕
ชอบเพราะสอบได้คะแนนดี

นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ส่วนมากคือร้อยละ ๒๖.๕๕ ชอบเพราะเห็นว่ามีประโยชน์
ต่อวิชาอื่น เช่นเดียวกับนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล นักเรียนจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ ๕.๖๕
ชอบเพราะมีพื้นความรู้วิชานี้ดี

นักเรียนโรงเรียนสาธิตส่วนมากคือร้อยละ ๕๔.๖๕ ชอบวิชาภาษาไทย เพราะครูให้ความรู้ประกอบกว้างขวางช่วยให้เข้าใจเนื้อหาวิชาดีขึ้น จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๑๐.๕๖ คอว่ามีพื้นฐานความรู้วิชานี้ดี และสอบได้คะแนนดี

รวมนักเรียนที่ชอบวิชาภาษาไทย จำนวนมากที่สุดคือร้อยละ ๓๗.๕๖ เห็นว่าวิชาภาษาไทยมีประโยชน์ต่อวิชาอื่น จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๖.๓๓ เห็นว่าสอบได้คะแนนดี

เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบวิชาภาษาไทย ดังได้แสดงไว้ในตารางที่ ๑ มีกล่าวโดยละเอียดในตารางที่ ๔ ตารางที่ ๔ เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบวิชาภาษาไทย จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่

เหตุผล	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีประโยชน์ต่อวิชาอื่น	๓	๑.๖๗	๔	๒.๒๖	—	—	๗	๑.๕๔
เนื้อหาซ้ำ ๆ นำเบื่อหน่าย	๑๐	๕.๕๕	๓๖	๒๐.๓๔	๕	๑๐	๕๕	๑๒.๕๔
เข้าใจเนื้อหายาก	๓๗	๒๐.๖๗	๖๕	๓๕.๕๕	๑๔	๑๖.๒๘	๑๑๖	๒๓.๑๕
ไม่ชอบท่องจำ	๑๔	๑๐.๐๕	๓๓	๑๘.๖๕	๑๐	๑๑.๖๓	๖๑	๑๓.๔๐
คะแนนเต็มน้อยกว่าวิชาอื่น	๗	๓.๕๑	๒๑	๑๑.๕๖	๒	๒.๓๒	๓๐	๖.๓๕
สอบได้คะแนนไม่ดี	๒๐	๑๑.๑๑	๒๕	๑๖.๓๕	๕	๕.๘๑	๕๐	๑๒.๒๒
ครูสอนนอกเรื่องใ้เนื้อหาบ่อย	๓	๑.๖๗	๕	๒.๕๒	—	—	๘	๑.๕๑

วิชาในหมวดวิชาภาษาไทย ได้แก่ วิชาการใช้ภาษา หลักภาษา และวรรณคดี นั้น วิชาที่นักเรียนชอบมากที่สุด มีแสดงในตารางที่ ๕
 ตารางที่ ๕ วิชาในหมวดวิชาภาษาไทยที่นักเรียนชอบมากที่สุด จำแนกตามประเภท โรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่

วิชาในหมวดวิชา ภาษาไทย	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การใช้ภาษา (ฟัง พูด อ่านและเขียน)	๓๓	๑๘.๘๓	๓๑	๑๗.๕๑	๑๖	๑๘.๖๐	๘๐	๑๘.๑๐
หลักภาษา	๑๒	๖.๗๐	๑๕	๘.๘๗	๓	๓.๕๕	๓๐	๖.๗๕
วรรณคดี	๑๓๑	๗๓.๑๘	๑๒๕	๗๐.๖๒	๖๕	๗๕.๕๘	๓๒๑	๗๒.๖๒
ไม่ชอบทั้ง ๓ วิชา	๓	๑.๖๗	๖	๓.๓๕	๒	๒.๓๗	๑๑	๒.๕๕

INSTITUTE IN GERMAN

จากตารางที่ ๔ จะเห็นว่านักเรียนส่วนมากคือ นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ร้อยละ ๒๐.๖๗ และนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ร้อยละ ๓๔.๕๔ ไม่ชอบเพราะเข้าใจเนื้อหายาก จำนวนน้อยที่สุดคือ นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ร้อยละ ๑.๖๗ และนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ร้อยละ ๒.๒๒ เห็นว่าไม่มีประโยชน์ต่อวิชาอื่นและครูสอนนอกเรื่องได้เนื้อหา

ส่วนนักเรียนโรงเรียนสาธิตส่วนมากคือ ร้อยละ ๑๖.๒๘ เห็นว่าเข้าใจเนื้อหา ยากเช่นเดียวกัน จำนวนน้อยที่สุดคือ ร้อยละ ๒.๓๒ ไม่ชอบเพราะคะแนนได้น้อยกว่าวิชา อื่น

รวมนักเรียนส่วนมากคือ ร้อยละ ๒๗.๑๕ เห็นว่าวิชาหลักภาษาไทยเป็นวิชาที่เข้าใจ เนื้อหา ยาก นักเรียนจำนวนน้อยที่สุดคือ ร้อยละ ๑.๕๕ เห็นว่าไม่มีประโยชน์ต่อวิชาอื่น

จากตารางที่ ๕ จะเห็นว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ๑๗๕ คน จำนวนมาก ที่สุด ร้อยละ ๓๔.๑๘ ชอบวิชาวรรณคดีมากที่สุด ร้อยละ ๑.๖๗ ซึ่งเป็นจำนวนน้อย ที่สุดไม่ชอบทั้ง ๓ วิชา

นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ๑๓๗ คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๓๐.๖๒ ชอบ วรรณคดีมากที่สุด จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๓.๓๕ ไม่ชอบทั้ง ๓ วิชา

นักเรียนโรงเรียนสาธิต ๕๖ คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๓๕.๕๔ ชอบวรรณคดี มากที่สุด จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๒.๓๒ ไม่ชอบทั้ง ๓ วิชา

รวมนักเรียน ๔๕๒ คน จำนวนมากที่สุดชอบวิชาวรรณคดี คือ ร้อยละ ๓๒.๖๒ จำนวนรองลงมาชอบการไขภาษาและหลักภาษา ร้อยละ ๑๘.๑ และ ๒.๗๕ ตามลำดับ จำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ ๒.๕๕ ไม่ชอบทั้ง ๓ วิชา

ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครูผู้สอนวิชาหลักภาษาไทย มีทั้งดีและไม่ดี ดังได้แสดงไว้ในตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครูผู้สอนวิชาหลักภาษาไทย จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่

ทัศนคติต่อครู	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีความรู้ดี	๓๔	๔๑.๓๔	๔๓	๔๕.๑๕	๕๕	๖๓.๕๕	๒๑๒	๔๘.๘๓
มีวิธีสอนดี	๔๕	๕๕.๓๒	๓๓	๔๑.๒๕	๕๖	๖๕.๑๒	๒๑๘	๔๕.๓๒
ใช้ภาษาไทยเป็นตัวอย่างที่ดีได้	๓๓	๔๓.๐๒	๖๑	๓๔.๕๖	๕๘	๖๓.๕๘	๑๕๖	๔๕.๓๔
เป็นคนทันสมัยร่าเริงแจ่มใส	๒๘	๑๔.๖๔	๕๖	๒๕.๕๕	๒๓	๒๖.๓๕	๕๓	๒๑.๕๕
มีความก้าวหน้าเหมือนครูวิชาอื่น	๓๓	๑๘.๕๓	๕๕	๒๕.๕๕	๒๕	๒๕.๐๓	๑๐๓	๒๓.๓๐
คร่ำครึเคร่งขรึมไม่น่าสนใจ	๑๓	๓.๒๖	๒๐	๑๑.๓๐	๕	๕.๖๕	๓๓	๘.๓๓
มีความรู้ไม่พอจึงต้องมาสอนวิชานี้	—	—	๕	๕.๐๕	๑	๑.๑๖	๑๐	๒.๒๖
วิธีสอนไม่ดี	๑	.๕๖	๕๕	๒๕.๕๒	๕	๕.๘๑	๕๑	๑๑.๕๕

วิธีการเรียนวิชาหลักภาษาไทยของนักเรียนมีแตกต่างกันไปเช่น ครูบางโรงเรียนให้นักเรียนจดงานตลอดชั่วโมง แต่ครูบางโรงเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนแสดงความสามารถรวมกิจกรรมนั้นเสมอ ๆ ทั้งรายละเอียดมีในตารางที่ ๗ ตารางที่ ๗ วิธีการเรียนวิชาหลักภาษาไทยของนักเรียน จำแนกตามประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่

การเรียนหลัก ภาษาไทย	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฟังฟังครูอธิบายและ ยกตัวอย่างจาก หนังสือเรียน	๓๐	๑๖.๓๖	๔๓	๒๔.๒๙	๕	๑๐.๕๖	๘๘	๑๘.๕๕
จดงานและฟังครู อธิบายประกอบบาง ช่วยกันยกตัวอย่าง แล้วสรุปเนื้อหาพร้อม กับครู	๘๗	๔๘.๖๐	๕๖	๕๐.๘๕	๓	๓.๕๕	๑๔๖	๓๒.๐๘
จดงานอย่างเดี่ยว ตลอดชั่วโมง	๕	๒.๖๓	๗	๓.๕๕	๓๗	๕๓.๐๒	๔๙	๑๐.๘๖
ได้แสดงความคิดเห็น และรวมกิจกรรม เสมอ	๑๔	๗.๘๒	๑๐	๕.๖๕	-	-	๒๔	๕.๔๓
ครูอธิบายตลอดชั่วโมง โดยไม่ยกตัวอย่าง	๑	.๕๖	๑	.๕๖	-	-	๒	.๔๕

ตารางที่ ๗ ต่อ

การเรียนหลัก ภาษาไทย	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จัดงานฟังครูอธิบาย แล้วถามข้อสงสัย	๑	.๕๖	-	-	๑	๑.๑๖	๒	.๔๕
ครูให้ไปท่องจำ แบบเรียน	-	-	๑	.๕๖	-	-	๑	.๒๓

ตารางที่ ๗ นี้ แสดงว่านักเรียนส่วนมากคือ นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๔๔.๖ และนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๕๐.๔๕ เรียนโดยจัดงานและฟังครูอธิบายประกอบ รองลงมาคือ นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๒๓.๕๖ นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างแล้วสรุปเนื้อหาร่วมกับครู แต่นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๒๔.๒๔ นั่งฟังครูอธิบายและยกตัวอย่างจากหนังสือเรียน จำนวนน้อยที่สุดคือ นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ .๕๖ ครูอธิบายตลอดชั่วโมงไม่ได้ยกตัวอย่าง และจัดงานฟังครูอธิบายแล้วถามข้อสงสัย ส่วนนักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีร้อยละ .๕๖ ที่ครูให้ไปท่องจำจากหนังสือแบบเรียน

ครูโรงเรียนสาธิต ส่วนมากคือร้อยละ ๔๓.๐๒ ตอบว่าต้องจัดงานอย่างเดียวตลอดชั่วโมง รองลงมาคือร้อยละ ๔๑.๕๖ ช่วยการยกตัวอย่างแล้วสรุปเนื้อหาร่วมกับครู จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ .๒๓ ครูให้ไปท่องจำแบบเรียน

จะเห็นได้ว่าการเรียนของนักเรียนส่วนมากคือ ร้อยละ ๕๒.๐๔ จัดงานและฟังครูอธิบายประกอบบ้าง รองลงมาคือนักเรียนร้อยละ ๒๑.๕๔ ช่วยกันยกตัวอย่างแล้วสรุปเนื้อหาร่วมกับครู จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ .๒๓ ครูให้ไปท่องจำจากหนังสือแบบเรียน

ความสม่ำเสมอในการใช้อุปกรณ์การสอนของครู สังกัดได้จากคำตอบของนักเรียน ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๘ ตารางที่ ๘ ความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนของครู

การใช้อุปกรณ์ของครู	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกชั่วโมง	—	—	๕	๒.๘๒	๓	๓.๕๕	๘	๑.๘๑
บ่อยครั้ง	๘	๔.๕๓	๖	๓.๓๕	๖	๖.๕๘	๒๐	๔.๕๒
บางครั้ง	๑๒๘	๓๑.๕๑	๕๓	๕๒.๕๕	๖๔	๓๕.๕๒	๒๔๕	๖๔.๕๘
ไม่เคยเลย	๔๓	๒๔.๐๒	๓๓	๔๑.๒๕	๑๓	๑๕.๑๒	๑๒๙	๒๙.๑๘

จากตารางที่ ๘ จะเห็นว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ๑๓๕ คนจำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๓๑.๕๑ ตอบว่าครูใช้อุปกรณ์บางครั้ง จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๔.๕๓ ใช้อุปกรณ์บ่อยครั้ง

นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ๑๓๓ คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๕๒.๕๕ ตอบว่าครูใช้อุปกรณ์บางครั้ง จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๒.๘๒ ใช้อุปกรณ์ทุกชั่วโมง

นักเรียนโรงเรียนสาธิต ๕๖ คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๓๕.๕๒ ตอบว่าครูใช้อุปกรณ์บางครั้ง จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๓.๕๕ ใช้อุปกรณ์ทุกชั่วโมง

รวมนักเรียน ๔๕๒ คน ตอบว่าครูใช้อุปกรณ์บางครั้ง ร้อยละ ๖๔.๕๘ รองลงมา ร้อยละ ๒๙.๑๘ ไม่เคยใช้ จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๑.๘๑ ใช้ทุกชั่วโมง

เพื่อจะทดสอบว่าค่าตอบของนักเรียนเกี่ยวกับความสม่ำเสมอในการใช้อุปกรณ์
 ในตารางที่ ๔ นั้นจะขึ้นกับประเภทของโรงเรียนหรือไม่ จึงทดสอบ ไค-สแควร์
 ในตารางที่ ๕
 ตารางที่ ๕ ความสม่ำเสมอในการเรียนวิชาหลักภาษาไทย จากอุปกรณ์การสอน
 เปรียบเทียบระหว่างประเภทของโรงเรียน

โรงเรียน การใช้อุปกรณ์	โรงเรียน			รวม	
	โรงเรียนรัฐบาล	โรงเรียนราษฎร์	โรงเรียนสาธิต		
ทุกชั่วโมง	f_o	—	๕	.๓	๕
	f_e	๓.๕๘	๓.๕๘	๑.๓๒	
บ่อยครั้ง	f_o	๔	๖	๖	๒๐
	f_e	๓.๑๖	๓.๐๘	๑๐.๕๖	
บางครั้ง	f_o	๑๒๘	๕๓	๖๕	๒๔๕
	f_e	๑๑๕.๕๖	๑๑๓.๒๘	๕๕.๐๕	
ไม่เคยเลย	f_o	๕๓	๓๓	๑๓	๑๒๕
	f_e	๕๑.๕๑	๕๑.๓๓	๒๕.๕๕	
รวม		๑๓๕	๑๓๓	๕๖	๕๕๒

จากตารางที่ ๕ จะทดสอบว่าความสม่ำเสมอในการใช้อุปกรณ์การสอนของครู
 ตามความเห็นของนักเรียน ไม่ขึ้นกับประเภทของโรงเรียน

$\chi^2_{[6]}$ ที่คำนวณเป็น ๒๖.๕๘

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ร้อยละ .๐๕ $\chi^2_{[6]}$ จากตารางมาตรฐานเป็น

๑๒.๕๕ ซึ่งน้อยกว่า $\chi^2_{[6]}$ ที่คำนวณได้ ดังนั้นจึงไม่ยอมรับสมมุติฐานที่ว่า

แสดงว่า การเรียนโดยใช้อุปกรณ์ของครู ไม่ขึ้นกับประเภทของโรงเรียน

อุปกรณ์การสอนที่ครูใช้มีต่างกัน ได้แก่บัตรคำ รูปภาพ ฯลฯ และครูบางคน
 ไม่ใช่อุปกรณ์เลย ถึงแม้แสดงไว้ในตารางที่ ๑๐
 ตารางที่ ๑๐ อุปกรณ์การสอนที่ครูใช้ จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่นักเรียน
 เรียนอยู่

อุปกรณ์การสอน	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บัตรคำ เช่น คำ- ราชาศัพท์ เป็นต้น	๒๙	๑๖.๒๐	๔	๒.๒๖	๑๕	๑๓.๕๕	๔๘	๑๐.๘๖
แถบประโยค	๑๓	๗.๒๖	๒๑	๑๑.๘๖	๑๓	๑๕.๑๒	๔๗	๑๐.๖๓
ข้อความจากวรรณคดี และหนังสืออ่าน ประกอบ	๕๙	๕๕.๓๑	๑๐๓	๖๐.๕๕	๔๘	๕๕.๘๑	๒๑๐	๕๓.๕๓
แผนภูมิ เช่น แผนผัง คำประพันธ์	๒๐	๑๑.๑๓	๕๓	๒๘.๒๙	๑	๑.๑๖	๖๔	๑๕.๕๘
รูปภาพ	๑๘	๑๐.๐๕	๕	๕.๐๘	๑๕	๑๖.๒๘	๓๘	๙.๒๘
เครื่องบันทึกเสียง	๒๐	๑๑.๑๓	๓๕	๑๙.๒๑	๒๐	๒๓.๒๕	๗๕	๑๖.๖๔
ไม่มีอุปกรณ์เลย	๒๘	๑๕.๖๔	๒๓	๑๓.๐๐	๒๐	๒๓.๒๕	๗๑	๑๖.๐๖
ขอสอบหลักภาษาไทย ปีก่อน ๆ นำมาถาม นักเรียน	-	-	๑	.๕๖	-	-	๑	.๒๓

จากตารางที่ ๑๐ จะเห็นว่า นักเรียน ๔๕๒ คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๕๓.๕๓ ตอบว่า ครูใช้ข้อความจากวรรณคดีและหนังสืออ่านประกอบ เป็นอุปกรณ์การสอน

เป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๕๕.๓๑ ของนักเรียน ๑๗๙ คน นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ร้อยละ ๒๐.๕๕ ของจำนวนนักเรียน ๑๗๗ คน เป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิต ร้อยละ ๕๕.๔๑ ของจำนวน ๘๖ คน

นักเรียน ๔๔๒ คน จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ .๒๓ ตอบว่าครูใช้ข้อสอบหลักภาษาไทยปีก่อน ๆ นำมาถามนักเรียน นักเรียนที่ตอบมีนักเรียนโรงเรียนราษฎร์โรงเรียนเดียว คิดเป็นร้อยละ .๕๖ ของจำนวน ๑๗๗ คน

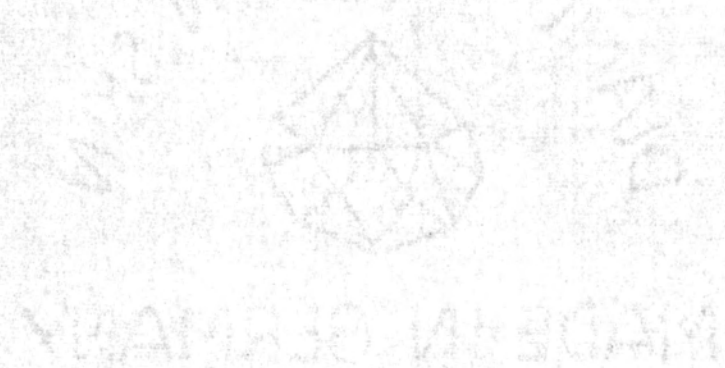
ผลสัมฤทธิ์ของการใช้อุปกรณ์การสอน ตามความเห็นของนักเรียน มีแสดงไว้ในตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ ความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนที่ครูใช้ จำแนกตามประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่

ความเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สนุกสนานเพลิดเพลินและเหมาะสมกับเนื้อหา	๑๑๕	๖๔.๒๔	๕๕	๕๓.๖๗	๓๓	๘๘.๘๘	๒๐๓	๖๔.๐๓
สนุกสนานเพลิดเพลินแต่ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา	๕	๒.๗๕	๘	๘.๕๒	-	-	๑๓	๒.๕๔
เบื่อหน่ายและไม่เห็นความจำเป็นต่องานมาใช้	๖	๓.๓๕	๑๔	๑๓.๕๑	๑	๑.๑๖	๒๑	๔.๗๕
ไม่มีอุปกรณ์เลย	๕๓	๒๙.๖๑	๓๐	๓๐.๕๕	๑๒	๑๓.๕๕	๙๕	๓๐.๕๕

จากตารางที่ ๑๑ จะเห็นว่านักเรียน ๔๔๒ คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๖๔.๐๓ เห็นว่าอุปกรณ์ที่ครูใช้นั้นสนุกสนานเพลิดเพลินและเหมาะสมกับเนื้อหา มีนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลตอบคิดเป็นร้อยละ ๖๔.๒๔ ของจำนวน ๑๓๔ คน นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ร้อยละ ๕๓.๖๓ ของ ๑๓๗ คน นักเรียนโรงเรียนสาธิต ร้อยละ ๔๔.๔๔ ของ ๔๖ คน

นักเรียน ๔๔๒ คน จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๒.๕๔ ตอบว่าสนุกสนานเพลิดเพลิน แต่ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา ผู้ตอบเป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ร้อยละ ๒.๓๔ โรงเรียนราษฎร์ ร้อยละ ๔.๕๒

ความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่ครูใช้ในการสอน โดยเฉพาะขนาดของรูปภาพ และแผนภูมิ เป็นต้น มีแสดงในมาตราที่ ๑๒
ตารางที่ ๑๒ ขนาดของอุปกรณ์บางชนิดที่ครูใช้ จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่นักเรียน เรียนอยู่

ขนาดของอุปกรณ์	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ใหญ่พอควร	๕๓	๕๕.๑๕	๕๕	๓๑.๐๓	๕๕	๖๒.๓๕	๑๖๓	๕๖.๖๑
เล็กเกินไป	๑๖	๔.๕๕	๒๐	๑๑.๓๐	๕	๕.๖๕	๔๑	๕.๐๕
ไม่มีอุปกรณ์เหล่านี้	๖๖	๓๖.๔๓	๑๐๒	๕๓.๖๓	๒๔	๖.๓๓	๑๙๒	๕๘.๓๔

จากตารางที่ ๑๒ จะเห็นว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ๑๓๕ คน ร้อยละ ๕๕.๑๕ เห็นว่าขนาดของอุปกรณ์บางชนิดที่ครูใช้นั้นใหญ่พอควร ร้อยละ ๓๖.๔๓ ตอบว่า ครูไม่เคยใช้อุปกรณ์

นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ๑๓๓ คน ร้อยละ ๕๓.๖๓ ตอบว่าครูไม่เคยใช้อุปกรณ์ มีเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๑๑.๓๐ ตอบว่าอุปกรณ์เล็กเกินไป

นักเรียนโรงเรียนสาธิต ๕๖ คน ร้อยละ ๖๒.๓๕ ตอบว่าอุปกรณ์ที่ครูใช้ ขนาดใหญ่พอควร ร้อยละ ๕.๖๕ ตอบว่า เล็กเกินไป ร้อยละ ๖.๓๓ ตอบว่า ครูไม่เคยใช้อุปกรณ์

นักเรียน ๕๔๒ คน ตอบว่าอุปกรณ์ที่ครูใช้ใหญ่พอควร ร้อยละ ๕๖.๖๑ ร้อยละ ๕๕.๓๔ ครูไม่เคยใช้อุปกรณ์ ร้อยละ ๕.๐๕ ว่าอุปกรณ์มีขนาดเล็กเกินไป

วิธีการวัดผลที่ครูใช้มีหลายอย่าง เช่น เก็บคะแนนตลอดปีจากแบบฝึกหัด, เก็บเฉพาะคะแนนสอบได้ ฯลฯ ดังมีรายละเอียดแสดงในตารางที่ ๑๓ ตารางที่ ๑๓ วิธีการวัดผลวิชาหลักภาษาไทย ที่ครูใช้วัดผลนักเรียน

วิธีการ	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เก็บคะแนนตลอดปีจากแบบฝึกหัดรวมกับสอบได้	๑๓	๕.๕๐	๑๖	๕.๐๘	๖	๒.๕๘	๓๕	๘.๘๒
เก็บคะแนนสอบประจำภาครวมกับสอบได้	๕	๕.๐๓	๕๕	๓๑.๐๓	๕	๕.๘๑	๖๕	๑๕.๖๑
เก็บคะแนนทดสอบ (test) ทุกครั้งรวมกับสอบได้	๕๓	๓๑.๘๘	๕๖	๓๑.๖๘	๓๓	๓๘.๓๓	๑๔๒	๓๓.๐๓
เก็บเฉพาะคะแนนสอบได้ครั้งเดียว	-	-	๘	๕.๕๒	๒	๒.๓๒	๑๐	๒.๒๒
เก็บคะแนนจากแบบฝึกหัด สอบประจำภาค ทดสอบย่อยรวมกับสอบได้	๘๘	๕๒.๕๑	๕๐	๒๒.๖๐	๕๐	๕๖.๕๑	๑๘๘	๓๕.๓๓
ไม่ตอบ	๒	๑.๑๒	๒	๑.๑๓	-	-	๔	.๕๐

วิธีการวัดผลที่ครูใช้วัดผลการสอนวิชาหลักภาษาไทย ได้กล่าวมาแล้วในตาราง
ที่ ๑๓ ส่วนวิธีวัดผลที่นักเรียนแสดงว่าชอบมากที่สุด มีแสดงในตารางที่ ๑๔
ตารางที่ ๑๔ วิธีการวัดผลที่นักเรียนชอบที่สุด จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่นักเรียน
เรียนอยู่

วิธีการวัดผล	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เก็บคะแนนตลอดปี จากแบบฝึกหัดรวม กับสอบได้	๔๗	๒๖.๒๖	๔๕	๒๕.๔๒	๒๖	๓๐.๒๓	๑๑๘	๒๖.๓๐
เก็บคะแนนสอบประจำ ภาครวมกับสอบได้	๑๖	๘.๙๘	๓๑	๑๗.๕๑	๖	๖.๙๘	๕๓	๑๑.๙๙
เก็บคะแนนทดสอบ (test) ทุกครั้ง รวมกับสอบได้	๓๔	๔๑.๓๘	๕๘	๓๒.๓๓	๔๑	๔๗.๖๗	๑๓๓	๓๙.๑๘
เก็บเฉพาะคะแนน สอบได้ครั้งเดียว	๑๖	๘.๙๘	๒๙	๑๖.๓๘	๕	๕.๙๗	๕๐	๑๑.๓๗
เก็บคะแนนจากแบบ ฝึกหัด สอบประจำ ภาค ทดสอบย่อย รวมกับสอบได้	๒๓	๑๒.๘๕	๗	๓.๙๕	๗	๘.๑๘	๓๗	๘.๓๗
ไม่ตอบ	๓	๑.๖๙	๗	๓.๙๕	๑	๑.๑๖	๑๑	๒.๙๙

จากตารางที่ ๑๓ จะเห็นว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล จำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๘๒.๕๑ ครูใช้วิธีวัดผลด้วยการเก็บคะแนนจากแบบฝึกหัด สอบประจำภาค ทดสอบย่อยรวมกับสอบไล่ จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๕.๐๓ เก็บคะแนนสอบประจำภาครวมกับสอบไล่

นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ๑๗๗ คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๓๑.๖๔ เก็บคะแนนทดสอบทุกครั้งรวมกับสอบไล่ จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๔.๕๒ เก็บเฉพาะคะแนนสอบไล่ครั้งเดียว

นักเรียนสาธิต ๘ คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๘๖.๕๑ วัดผลโดยเก็บคะแนนจากแบบฝึกหัด สอบประจำภาค ทดสอบย่อย รวมกับสอบไล่ จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๒.๓๒ เก็บเฉพาะคะแนนสอบไล่ครั้งเดียว

นักเรียน ๔๔๒ คน จำนวนมากที่สุดได้รับทดสอบโดยเก็บคะแนนจากแบบฝึกหัดสอบประจำภาค ทดสอบย่อย รวมกับสอบไล่ คือร้อยละ ๓๔.๓๗ จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๒.๒๒ เก็บเฉพาะสอบไล่ครั้งเดียว

จากตารางที่ ๑๔ จะเห็นว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ชอบมากที่สุดให้มีการทดสอบโดยเก็บคะแนนทดสอบทุกครั้งรวมกับสอบไล่ ร้อยละ ๔๑.๓๔ ของจำนวน ๑๗๔ คน

นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ชอบมากที่สุดให้มีการทดสอบโดยเก็บคะแนนทดสอบทุกครั้งรวมกับสอบไล่ ร้อยละ ๓๒.๓๗ ของจำนวน ๑๗๗ คน

นักเรียนโรงเรียนสาธิต ชอบมากที่สุดให้มีการทดสอบโดยเก็บคะแนนทดสอบทุกครั้งรวมกับสอบไล่ ร้อยละ ๔๗.๖๗ ของจำนวน ๘ คน

นักเรียน ๔๔๒ คน ชอบมากที่สุด ให้เก็บคะแนนทดสอบทุกครั้งรวมกับสอบไล่ ร้อยละ ๓๔.๑๔

ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดบ่อยครั้ง หรือนาน ๆ ครั้ง อาจสังเกตได้จาก คำตอบของนักเรียนในตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๑๕ ความสม่ำเสมอในการที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดวิชาหลักภาษาไทย

แบบฝึกหัดที่ครูให้	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ่อยครั้ง	๒๗	๓๗.๕๓	๘๒	๕๖.๓๓	๕๗	๕๕.๖๕	๑๖๖	๕๕.๓๔
นาน ๆ ครั้ง	๑๑๒	๖๒.๕๗	๕๕	๕๓.๖๗	๓๙	๕๕.๓๕	๒๐๖	๕๕.๖๖

จากตารางที่ ๑๕ จะเห็นว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ๑๗๕ คน ร้อยละ ๖๒.๕๗ ได้ทำแบบฝึกหัดนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ ๓๗.๕๓ ได้ทำแบบฝึกหัดบ่อยครั้ง

นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ๑๗๗ คน ร้อยละ ๕๓.๖๗ ได้ทำแบบฝึกหัดนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ ๕๖.๓๓ ได้ทำบ่อยครั้ง

นักเรียนโรงเรียนสาธิต ๕๖ คน ร้อยละ ๕๕.๖๕ ได้ทำแบบฝึกหัดบ่อยครั้ง ร้อยละ ๕๕.๓๕ ได้ทำแบบฝึกหัดนาน ๆ ครั้ง

รวมนักเรียน ๕๕๒ คน ได้ทำแบบฝึกหัดนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ ๕๕.๖๖ ได้ทำแบบฝึกหัดบ่อยครั้ง ร้อยละ ๕๕.๓๔

เพื่อจะทดสอบความเข้าใจในเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยของนักเรียน จึงได้
 แสดงผลการสอบวิชานี้คิดเป็นคะแนนร้อยละ ในตารางที่ ๑๖
 ตารางที่ ๑๖ คะแนนหลักภาษาไทยของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ เปรียบเทียบ
 ระหว่างประเภทโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่

คะแนนคิดเป็นร้อยละ	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	๓	๑.๖๓	๒๐	๑๑.๓๐	๔	๔.๖๔	๒๗	๖.๑๑
๘๐ - ๘๙	๑๕	๘.๓๘	๒๓	๑๕.๒๕	๓	๘.๑๘	๔๑	๑๑.๐๘
๗๐ - ๗๙	๕๒	๒๙.๐๕	๒๓	๑๕.๒๕	๑๓	๑๕.๓๓	๘๘	๒๑.๖๓
๖๐ - ๖๙	๔๔	๒๓.๓๓	๑๘	๑๐.๑๓	๑๑	๑๒.๗๓	๗๓	๑๖.๖๓
๕๐ - ๕๙	๒๓	๑๒.๘๕	๑๔	๙.๐๑	๕	๕.๘๑	๔๒	๙.๕๑
๔๐ - ๔๙	๑	.๕๖	๖	๓.๘๕	๓	๓.๘๕	๑๐	๒.๖๖
๓๐ - ๓๙	๑	.๕๖	๑๙	๑๐.๓๓	-	-	๒๐	๕.๕๖
ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐	-	-	๓	๓.๘๕	-	-	๓	๑.๕๕
ไม่ตอบ	๓๕	๑๙.๕๕	๓๙	๒๒.๐๓	๓๙	๔๕.๓๕	๑๑๓	๒๕.๕๖

จากตารางที่ ๑๖ จะเห็นว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ๑๓๙ คน สอบได้
 คะแนนร้อยละ ๗๐ - ๗๙ มีจำนวนมากที่สุดคือนักเรียนร้อยละ ๒๙.๐๕ นักเรียน
 จำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ .๕๖ เท่ากันไ้คะแนนร้อยละ ๔๐ - ๔๙ และ ๓๐ - ๓๙
 นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ๑๓๓ คน จำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ ๑๕.๒๕ สอบได้
 คะแนนร้อยละ ๗๐ - ๗๙ และ ๘๐ - ๘๙ จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๓.๘๕ ไ้
 ค่ากว่าร้อยละ ๓๐ นักเรียนโรงเรียนสาธิต ๕๖ คนจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ ๑๕.๓๓
 ไ้คะแนนร้อยละ ๗๐ - ๗๙ จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๓.๘๕ ไ้คะแนนร้อยละ
 ๕๐ - ๕๙ รวมนักเรียน ๔๔๒ คน กลุ่มใหญ่ที่สุดร้อยละ ๒๑.๖๓ ไ้คะแนนร้อยละ
 ๗๐ - ๗๙ กลุ่มน้อยที่สุดร้อยละ ๑.๕๕ ไ้คะแนนต่ำกว่า ร้อยละ ๓๐

ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาหลักภาษาไทย มีมากหรือน้อยนั้น มีอยู่ในตาราง
ที่ ๑๗

ตารางที่ ๑๗ ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาหลักภาษาไทย จำแนกตามประเภท
โรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่

ความสนใจของนักเรียน	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มาก	๑๖	๘.๕๔	๑๘	๑๐.๑๗	๑๘	๒๐.๕๓	๕๒	๑๑.๓๑
มากพอควร	๑๓๗	๓๖.๕๔	๑๐๖	๕๕.๘๕	๕๘	๖๓.๔๔	๓๐๑	๖๔.๑๐
น้อย	๒๕	๑๓.๕๗	๔๕	๒๓.๖๘	๕	๑๐.๕๖	๘๓	๑๘.๓๔
ไม่สนใจเลย	๑	.๕๖	๔	๒.๒๒	๑	๑.๑๖	๖	๑.๓๖

จากตารางที่ ๑๗ นักเรียน ๔๔๒ คน ตอบว่าสนใจเรียนวิชาหลักภาษาไทย
 มากพอควร เป็นจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ ๖๔.๑๐ เป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ร้อยละ
 ๓๖.๕๔ ของจำนวนนักเรียน ๑๓๕ คน นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ร้อยละ ๕๕.๘๕
 ของนักเรียนจำนวน ๑๓๗ คน นักเรียนโรงเรียนสาธิต ร้อยละ ๖๓.๔๔ ของจำนวน
 นักเรียน ๘๖ คน จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๑.๓๖ ไม่สนใจเรียนหลักภาษาไทยเลย
 เป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ร้อยละ .๕๖ โรงเรียนราษฎร์ ร้อยละ ๒.๒๒
 โรงเรียนสาธิต ร้อยละ ๑.๑๖

นักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม ตอบว่ากิจกรรมร่วมหลักสูตรที่ครูจัดนั้น มีรายละเอียดดังตารางที่ ๑๘

ตารางที่ ๑๘ กิจกรรมร่วมหลักสูตรวิชาหลักภาษาไทยที่ครูจัด

กิจกรรมร่วมหลักสูตร	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ให้ทำสมุดรวบรวมคำ เช่น รวบรวมคำราชาศัพท์ คำบาลี เป็นต้น	๓๓	๒๐.๖๓	๔๕	๒๓.๖๘	๓๓	๓๘.๓๓	๑๑๑	๒๖.๕๒
ให้เขียนรายงานการค้น คว้าหาความรู้เพิ่มเติม	๓๕	๒๑.๗๕	๑๕	๑๐.๗๓	๓๘	๔๕.๑๕	๘๘	๒๑.๗๒
ให้รายงานปากเปล่าถึง ผลการค้นคว้าในชั้น โม่งเรียน	๔๔	๒๕.๕๘	๑๓	๕.๖๐	๑๘	๒๐.๕๓	๗๕	๑๗.๘๓
จัดตั้งชุมนุมภาษาไทย	๔๕	๒๗.๕๕	๕	๒.๒๒	๓๓	๓๙.๐๒	๑๒๓	๒๙.๕๑
ให้ทำหนังสือพิมพ์ในห้อง หรือในโรงเรียน	๒๕	๑๓.๕๓	๑๐	๕.๖๕	๒๐	๒๓.๒๕	๕๕	๑๓.๕๔
ช่วยกันแต่งคำประพันธ์ จากเนื้อหาวิชาหลัก ภาษาไทย	๓๘	๑๕.๐๐	๔๓	๒๕.๒๕	๕๒	๖๐.๕๖	๑๓๓	๒๙.๑๘
แข่งขันกันคิดหาคำไทย นำมาแยกประเภทตาม หลักภาษาไทย	๓๐	๑๖.๗๖	๒๓	๑๕.๒๕	๓๑	๓๖.๐๕	๘๔	๑๙.๕๑

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

กิจกรรมร่วมหลักสูตร	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครูไม่เคยจัดกิจกรรม เหล่านี้	๓๓	๑๘.๘๓	๗๐	๓๕.๕๕	๖	๖.๕๘	๑๐๙	๒๘.๖๖
ให้ทำสมุดภาพ สมุด ประโยชน์ต่าง ๆ ในหลักภาษาไทย	๒	๑.๑๒	—	—	—	—	๒	.๕๕
ใ้ทว่าที่และอภิปราย ว่าด้วยหลักภาษาไทย	—	—	๑	—	—	—	๑	.๒๓
ให้หาค่าไทยที่เขียนผิดๆ จากสื่อมวลชนมา วิจารณ์	—	—	—	—	๑	—	๑	.๒๓

ตารางที่ ๑๘ นี้จะเห็นว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ๑๓๕ คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๕๓.๕๕ ตอบว่าครูจัดตั้งชุมนุมหลักภาษาไทย จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๑.๑๒ ครูให้ทำสมุดภาพ นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ๑๓๗ คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๓๕.๕๕ ตอบว่าครูไม่เคยจัดกิจกรรมร่วมหลักสูตร จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๕.๖๕ ครูให้ทำหนังสือพิมพ์ นักเรียนโรงเรียนสาธิต ๕๖ คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๖๐.๕๖ ครูให้ชวนกันแต่งคำประพันธ์จากเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทย จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๖.๕๘ ตอบว่าครูไม่เคยจัดกิจกรรมร่วมหลักสูตร

รวมนักเรียน ๕๕๒ คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๒๕.๑๘ ครูให้ช่วยกันแต่งคำประพันธ์จากเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทย จำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ .๒๓ เท่ากัน ตอบว่าครูจัดใ้ทว่าที่ อภิปราย และให้หาค่าไทยที่เขียนผิด ๆ จากสื่อมวลชนมาวิจารณ์

ความสนใจค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมของนักเรียน เมื่อเรียนวิชาหลักภาษาไทย
ไม่เข้าใจ มีแสดงในตารางที่ ๑๕
ตารางที่ ๑๕ ความสนใจค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเมื่อเรียนวิชาหลักภาษาไทยไม่เข้าใจ

ความสนใจหาความรู้ เพิ่มเติมเมื่อเรียน ไม่เข้าใจ	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ถามครูจนเข้าใจ	๓๘	๒๑.๒๓	๒๑	๑๑.๘๖	๒๒	๒๕.๕๘	๘๑	๑๘.๓๓
ถามเพื่อน	๒๓	๑๕.๐๘	๔๑	๒๓.๑๖	๑๕	๑๗.๕๕	๘๓	๑๘.๓๘
อ่านหนังสือประกอบ	๑๓	๗.๒๖	๓๓	๑๘.๖๕	๘	๙.๓๐	๕๔	๑๒.๒๒
ถามผู้ปกครองและญาติ พี่น้อง	๓	๑.๖๗	๒	๑.๑๓	๓	๓.๕๕	๘	๑.๘๑
ถามผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ	๑	.๕๖	๔	๒.๒๖	๑	๑.๑๖	๖	๑.๓๖
ถามครู ถามเพื่อน อ่าน หนังสือประกอบ ถาม ผู้ปกครอง ถามผู้ทรง คุณวุฒิ	๔๘	๒๖.๘๑	๒๑	๑๑.๘๖	๒๐	๒๓.๒๕	๘๙	๒๐.๑๓
เฉย ๆ ปล่อยให้ไม่เข้าใจ ต่อไป	๗	๓.๘๑	๑๕	๗.๘๑	๒	๒.๓๒	๒๓	๕.๒๐
ส่วนใหญ่เข้าใจก็แล้วจึง ไม่ถามใคร	๔๒	๒๓.๕๖	๔๑	๒๓.๑๖	๑๕	๑๗.๕๕	๙๘	๒๒.๑๗

ตารางที่ ๑๕ นี้จะเห็นว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ๑๓๘ คนสนใจหา
ความรู้เพิ่มเติม จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๒๖.๘๑ ใช้วิธีถามครู ถามเพื่อนอ่านหนังสือ
ประกอบ ถามผู้ปกครองและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนน้อยที่สุดร้อยละ .๕๖ ถามผู้ทรงคุณวุฒิ
อื่น ๆ

นักเรียนโรงเรียนราษฎร ๑๓๗ คน จำนวนมากที่สุดคือร้อยละ ๒๓.๑๖
 เท่ากัน ตามเพื่อนและส่วนใหญ่เข้าใจดีแล้วจึงไม่ถามใคร จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ
 ๑.๑๓ ตามผู้ปกครองและญาติพี่น้อง

นักเรียนโรงเรียนสาธิต ๘๖ คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๒๕.๕๘ ตามครู
 จนเข้าใจ จำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ ๑.๑๖ ตามผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ

รวมนักเรียน ๔๔๒ คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๒๒.๑๓ เห็นว่าส่วนใหญ่
 เข้าใจดีแล้วจึงไม่ถามใคร จำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ ๑.๓๖ ตามผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ

ได้ให้นักเรียนทำการวัดผลของตนเองแล้ว นักเรียนเห็นว่าระดับพื้นความรู้
 ของนักเรียนในวิชาหลักภาษาไทย ทั้งได้แสดงไว้ในตารางที่ ๒๐
 ตารางที่ ๒๐ พื้นความรู้วิชาหลักภาษาไทยของนักเรียน จากการวัดผลของนักเรียนเอง
 จำแนกตามประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่

พื้นความรู้	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	๔	๒.๒๓	๓	๑.๖๕	—	—	๗	๑.๕๘
ดีพอใช้	๔๕	๒๕.๑๔	๕๓	๒๔.๒๙	๓๑	๓๖.๐๕	๑๒๙	๒๖.๕๒
พอใช้	๑๐๓	๕๓.๕๘	๙๐	๕๐.๘๕	๕๕	๕๖.๙๘	๒๔๘	๕๕.๙๕
ยังใช้ไม่ได้	๒๓	๑๕.๐๘	๕๖	๒๓.๑๖	๖	๖.๙๘	๘๕	๑๖.๓๕

จากตารางที่ ๒๐ จะเห็นว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ๑๓๙ คน วัดผลตัวเอง
 ว่ามีพื้นความรู้พอใช้เป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๕๓.๕๘ จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ
 ๒.๒๓ คิดว่าดีมาก นักเรียนโรงเรียนราษฎร ๑๓๗ คน คิดว่าตนมีพื้นความรู้พอใช้
 ร้อยละ ๕๐.๘๕ ดีพอใช้ ร้อยละ ๒๔.๒๙ ร้อยละ ๒๓.๑๖ คิดว่ายังใช้ไม่ได้

นักเรียนโรงเรียนสาธิต ๘ คน คิดว่าพอใช้ ร้อยละ ๘.๘ ก็พอใช้ร้อยละ ๓๖.๐๕ ยังใช้ไม่ได้ ๖.๘๘

รวมนักเรียน ๔๘๒ คน คิดว่าพื้นความรู้พอใช้ร้อยละ ๕๔.๓๕ ก็พอใช้ร้อยละ ๒๖.๘๒ ยังใช้ไม่ได้ร้อยละ ๑๖.๘๔

นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมีความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของวิชาหลักภาษาไทย ที่มีต่อวิชาอื่น ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๒๑

ตารางที่ ๒๑ ความสัมพันธ์ของวิชาหลักภาษาไทยกับวิชาอื่น จำแนกตามประเภทของ โรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่

ความสัมพันธ์	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีประโยชน์ต่อการเรียนวิชาอื่น	๑๖๘	๕๓.๘๕	๑๕๒	๘๕.๘๓	๘๑	๕๔.๑๘	๔๐๑	๕๐.๗๒
ไม่มีประโยชน์ต่อการเรียนวิชาอื่น	๑๑	๖.๑๕	๒๕	๑๔.๑๓	๕	๕.๘๑	๔๑	๕.๒๘

จากตารางที่ ๒๑ จะเห็นว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ๑๗๙ คน เห็นว่าวิชาหลักภาษาไทยมีประโยชน์ต่อวิชาอื่น ร้อยละ ๕๓.๘๕

นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ๑๗๗ คน เห็นว่ามีประโยชน์ต่อวิชาอื่นร้อยละ ๘๕.๘๓

นักเรียนโรงเรียนสาธิต ๘ คน เห็นว่ามีประโยชน์ต่อวิชาอื่นร้อยละ ๕๔.๑๘

รวมนักเรียน ๔๘๒ คน เห็นว่าหลักภาษาไทยมีประโยชน์ต่อวิชาอื่นร้อยละ

ครูผู้สอนวิชาอื่นเอาใจใส่กวดขันการใช้ภาษาของนักเรียนเพียงใด ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๒๒

ตารางที่ ๒๒ ความเอาใจใส่ของครูวิชาอื่นที่มีต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียน จำแนกตามประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่

ความเอาใจใส่ของครูวิชาอื่น	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยกวดขันการใช้ภาษาไทยของนักเรียนเสมอ	๑๕๓	๔๓.๓๑	๑๓๑	๓๕.๐๑	๖๕	๔๐.๒๓	๓๔๙	๔๐.๓๓
ไม่เคยกวดขันการใช้ภาษาไทยของนักเรียน	๒๒	๑๒.๓๐	๕๖	๒๕.๕๕	๑๓	๑๕.๓๓	๘๕	๑๕.๒๓

จากตารางที่ ๒๒ จะเห็นว่า ครูวิชาอื่นส่วนมาก คือร้อยละ ๔๐.๓๓ เอาใจใส่กวดขันการใช้ภาษาของนักเรียนเสมอ ซึ่งเป็นค่าตอบของนักเรียนโรงเรียนร้อยละ ๔๓.๓๑ ของจำนวนนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ๑๓๕ คน

นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๓๕.๐๑ ของจำนวนนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ๑๓๓ คน

นักเรียนโรงเรียนสาธิต ร้อยละ ๔๐.๒๓ ของจำนวนนักเรียนโรงเรียนสาธิต ๕๖ คน นอกนั้นคือนักเรียนร้อยละ ๑๕.๒๓ ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ร้อยละ ๑๒.๓ นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๒๕.๕๕ และนักเรียนสาธิตร้อยละ ๑๕.๓๓ ตอบว่า ครูวิชาอื่นไม่ได้กวดขันการใช้ภาษาไทยของนักเรียน

ความเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาของสื่อมวลชนได้แก่ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ ภาพยนต์ โทรทัศน์ และป้ายประกาศต่าง ๆ มีแสดงไว้ในตารางที่ ๒๓ ตารางที่ ๒๓ ความเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ภาษาของสื่อมวลชน

ความเห็น	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		โรงเรียนสาธิต		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ส่วนมากถูกต้องกับหลักภาษาไทย	๑๕๘	๘๘.๒๓	๑๕๘	๘๗.๐๐	๘๐	๙๓.๐๒	๓๙๖	๘๘.๖๘
ส่วนมากยังไม่ถูกต้องกับหลักภาษาไทย	๒๑	๑๑.๗๗	๒๓	๑๓.๐๐	๖	๖.๙๘	๕๐	๑๑.๓๑

จากตารางที่ ๒๓ จะเห็นว่า นักเรียน ๔๘๖ คน ร้อยละ ๘๘.๖๘ เห็นว่าการใช้ภาษาของสื่อมวลชนส่วนมากถูกต้องดีแล้ว ผู้ตอบเป็นนักเรียนรัฐบาลร้อยละ ๘๘.๒๓ ของจำนวนนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ๑๗๘ คน

โรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๘๗ ของจำนวนนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ๑๗๗ คน โรงเรียนสาธิตร้อยละ ๙๓.๐๒ ของจำนวนนักเรียนโรงเรียนสาธิต ๘๖ คน นอกนั้น คือนักเรียนร้อยละ ๑๑.๓๑ ซึ่งเป็นนักเรียนรัฐบาล ๑๑.๗๗ นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ ๑๓ และนักเรียนโรงเรียนสาธิตร้อยละ ๖.๙๘ ตอบว่า ส่วนมากการใช้ภาษาของสื่อมวลชนยังไม่ถูกต้องกับหลักภาษาไทย

ต่อคำขอรองให้นักเรียนผู้เรียนวิชาหลักภาษาไทยเสนอแนะการปรับปรุงการเรียน การสอนวิชาหลักภาษาไทย นักเรียนได้แนะนำมาหลายอย่างซึ่งได้นำเสนอความตาราง ต่อไปนี้ ตามจำนวนและร้อยละของผู้เสนอแนะ ตารางที่ ๒๔ ข้อเสนอแนะของนักเรียนในการเรียนการสอนหลักภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ครูควรจะมีความรู้เนื้อหาวิชาดี	๔๓	๑๑.๒
ครูควรมีความสามารถในการสอนเร้าความสนใจเล็กให้เห็นคุณค่าในการ เรียน	๑๒๓	๓๒.๐๓
ครูควรมีบุคลิก และมีจิตวิทยาดี	๑๑๑	๒๘.๕๑
ครูควรจัดกิจกรรมที่สนุกเพลิดเพลินและ เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความ คิดเห็น	๑๑๖	๓๐.๒๑
ครูควรนำความรู้ประกอบมาเป็นตัวอย่าง ให้ความรู้แปลก ๆ ใหม่ ๆ อย่างเหมาะสม	๔๗	๑๒.๖๖
ครูควรอธิบายให้เข้าใจแจ่มแจ้งก่อนสรุปหลักให้นักเรียนจด	๑๒๓	๓๒.๐๓
ครูควรสรุปหลักเกณฑ์ของภาษาไทยให้เข้าใจง่ายสะดวกในการท่องจำ	๒๓	๖.๐๓
ครูควรใช้อุปกรณ์การสอน เช่น หนังสืออ่านประกอบ ฯลฯ เสมอ	๑๓๑	๓๕.๓๕
ครูควรทบทวนเนื้อหา ให้แบบฝึกหัด และทดสอบความรู้นักเรียนเสมอ	๑๐๕	๒๗.๓๕
ครูไม่ควรให้นักเรียนท่องจำจากเนื้อหาที่จด แต่ควรให้นักเรียนซักถามจน เข้าใจ	๒๓	๖.๐๓
ควรเพิ่มคะแนนหลักภาษาไทย	๑๐	๒.๖
ควรเพิ่มเวลาเรียน	๑๒	๓.๑๒
ครูควรจัดกิจกรรมร่วมหลักสูตรภาษาไทย เช่น คั้งชุมนุมภาษาไทย ฯลฯ	๔๒	๑๑.๓๕
ครูควรเข้มงวดกวดขันให้นักเรียนเอาใจใส่เรียน	๑๕	๓.๕๑

ตารางที่ ๒๔ (ต่อ)

	ข้อเสนอแนะ	จำนวน ร้อยละ
วงการทั่วไปควรส่งเสริมการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องเหมาะสม		๘ ๑.๐๒
ครูหลักภาษาไทยควรเป็นผู้ชาย		๑ .๒๖

หมายเหตุ .	นักเรียนทั้งสิ้น	๔๘๒ คน	
	เสนอแนะการสอน	๓๘๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๘๘
	ไม่ออกความเห็น	๙๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๑๒